



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28. ledna 2020 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jiřiny Říhové a přísedících Jany Halwigerové a Ivany Gromanové

takto:

Obžalovaný

Jaroslav V [REDACTED],

narozen [REDACTED] v Kladně, bytem [REDACTED], okres Kladno naposledy zaměstnanec firmy T.RAD s.r.o., Unhošť, okres Kladno,

je vinen, že

1) v době od července roku 2012 nejméně do roku 2014, zejména slovně a nejméně od roku 2014 do 7. 5. 2017 pak i fyzicky v obci [REDACTED], okres Kladno, v ulici [REDACTED], v místě společného bydliště, zejména pod vlivem alkoholu, někdy i 5x týdně slovně urážel vulgárními výrazy svoji manželku, poškozenou [REDACTED], neustále ji podezíral, že má intimní poměr s jinými muži, vyčítal jí, že chodí pozdě domů ze zaměstnání, fyzicky ji napadal za to, že přichází pozdě ze zaměstnání, v roce 2014 ji fackoval do obličeje, čímž jí způsobil otoky v obličeji, na podzim roku 2015 ji opakovaně chytal za levou ruku, přestože věděl, že poškozená je po operaci ruky a má bolesti, škrtil ji a vyhrožoval zabitím, v listopadu roku 2016 ji znovu fackoval, čímž jí způsobil hematomy obou jařmových oblouků, v důsledku čehož byla nucena vyhledat lékařské ošetření v Nemocnici Slaný, na Štědrý den roku 2016 ji znovu urážel, vzal jí

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Příbylová

z ložnice matraci s tím, že si nezaslouží spát na matraci, proto musela přespát u své přítelkyně Vandy L [REDACTED], v lednu roku 2017 ji při hádce chytil, mačkal zápěstí a pak škrtil a vyhrožoval zabitím, uváděl, že ji nenechá žít, v květnu roku 2017 ji povalil na postel, chytil za ruce, strhnul spodní kalhotky a tričko, roztáhl nohy i přesto, že mu uváděla, že pohlavní styk s ním mít nechce, neboť má gynekologické potíže, odstrkávala ho od sebe a snažila se ho kopnout, nalehl na ni svým tělem a vykonal na ní soulož, přičemž poškozená v důsledku jednání obžalovaného vykazuje znaky týrané osoby ve formě flešbeků, poruch pozornosti, soustředění, obtížemi s krátkodobou pamětí, poruchami spánku, třesu horních končetin, sníženým sebevědomím a negativním sebehodnocením,

tedy

jednak týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal delší dobu,

jednak jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a uvedený čin spáchal souloží,

2) v blíže nezjištěné době od 8. 5. do 9. 8. 2017 z blíže nezjištěného místa v [REDACTED], okr. Kladno, telefonicky vyhrožoval poškozené Anetě K [REDACTED] zabitím, uváděl, že zabije ji i její rodinné příslušníky, že začne s její nezletilou vnučkou, čímž u ní vzbudil důvodnou obavu, že by své výhrůžky mohl uskutečnit,

tedy

jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu,

čímž spáchal

v bodě 1) zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku,

v bodě 2) přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **28 (dvaceti osmi) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **30 (třiceti) měsíců**.

Odůvodnění

1. Na samém počátku odůvodnění rozsudku musí soud uvést, že ve věci obžalovaného Jaroslava V. [REDACTED] rozhodoval soud prvního stupně poprvé rozsudkem ze dne 8. 1. 2019 spisové značky 5T 144/2018. Tento rozsudek byl usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2019 spisové značky 10To 125/2019 zrušen a soudu prvního stupně bylo uloženo, aby ve věci obžalovaného znovu jednal a rozhodl.
2. V mezidobí ovšem došlo ke změně v obsazení senátu, který v současné době věc obžalovaného Jaroslava V. [REDACTED] spisové značky 5T 144/2018 vyřizuje. To proto, že předsedkyně senátu, která věc měla původně svěřenu k projednání a rozhodnutí již u Okresního soudu v Kladně nepracuje.
3. Věc byla přikázána k projednání a rozhodnutí do senátu Okresního soudu v Kladně 1T a to rozhodnutím pověřeného místopředsedy Okresního soudu v Kladně. Soud skutečně věc obžalovaného Jaroslava V. [REDACTED] spisové značky 5T 144/2018 v senátě 1T projednal a rozhodl rozsudkem ve věci obžalovaného ze dne 13. 8. 2019 spisové značky 5T 144/2018. Tento rozsudek byl usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2019 spisové značky 10To 316/2019 zrušen a soudu prvního stupně byla věc opětovně vrácena k novému projednání a rozhodnutí. V označeném usnesení Krajského soudu v Praze tento uložil mimo jiné soudu prvního stupně, aby byly uvedeny konkrétní důvody vedoucí ke změně v osobě předsedkyně senátu, aby bylo zřejmé, že se nejedná o akt libovůle, pokud byla věc přikázána k projednání a rozhodnutí senátu 1T, ale o organizační opatření v souvislosti se zánikem funkce soudkyně JUDr. Jitky Hauptmanové.
4. Místopředseda Okresního soudu v Kladně pro věci trestní doplnil opatření založené na čísle listu 345 (doplněk se nachází na čísle listu 407a trestního spisu), kde uvedl, že v souvislosti s odchodem JUDr. Jitky Hauptmanové, předsedkyně senátu 5T do důchodu k 1. 2. 2019, došlo k reakci na tuto plánovanou skutečnost i v obsahu rozvrhu práce a na základě účinného rozvrhu práce byl rotačním způsobem spis ve věci obžalovaného Jaroslava V. [REDACTED] spisové značky 5T 144/2018 předložen předsedkyni senátu JUDr. Jiřině Řihové, předsedkyni senátu 1T k projednání a rozhodnutí. Tato předsedkyně senátu v souladu s rozvrhem práce je příslušnou k tomuto postupu, tedy k novému projednání a rozhodnutí a věci 5T 144/2018.
5. S ohledem na ustanovení § 219 odst. 3 trestního řádu vzhledem k tomu, že se změnilo složení senátu, soud prvního stupně v novém obsazení senátu (již v senátu 1T) po prvním zrušujícím rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2019 spisové značky 10To 125/2019 přečetl se souhlasem státního zástupce a obžalovaného, (konkrétně předsedkyně senátu), podstatný obsah protokolu o hlavním líčení včetně v nich provedených důkazů.
6. Je nutné zkonstatovat, že soud prvního stupně v senátu 1T před vyhlášením prvního odsuzujícího rozsudku ze dne 13. 8. 2019, při projednávání a rozhodování věci obžalovaného Jaroslava V. [REDACTED] spisové značky 5T 144/2018 vycházel v podstatě z důkazní situace, pokud jde o množství opatřených a provedených důkazů, jaká byla před vyhlášením původního rozsudku soudu prvního stupně v senátě 5T ze dne 8. 1. 2019.
7. S tímto postupem, pokud jde o výpověď obžalovaného a výpověď poškozené Anety K. [REDACTED], Krajský soud v Praze ve svém zrušujícím usnesení ve vztahu k rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 13. 8. 2019 a to usnesení ze dne 26. 11. 2019 spisové značky 10To 316/2019 vyslovil nesouhlas a uložil soudu prvního stupně, aby ve věci

znovu jednal a rozhodl a mimo jiné provedl osobní výslech obžalovaného Jaroslava V. u hlavního líčení a provedl mimo jiné osobní výslech poškozené Anety K. u hlavního líčení.

8. Soud prvního stupně ve smyslu skutečnosti, že je vázán závěry a pokyny obsaženými v rozhodnutí Krajského soudu v Praze tak postupoval a znovu předvolal k hlavnímu líčení na 28. 1. 2020 obžalovaného Jaroslava V. s tím, že obžalovaný bude u tohoto hlavního líčení vyslechnut. Obžalovaný Jaroslav V. využil u hlavního líčení 28. 1. 2020 svého práva a ve věci nevypovídal.
9. Soud prvního stupně tedy při rozhodování věci obžalovaného spisové značky 5T 144/2018 postupoval tak, že měl, pokud jde o vyjádření obžalovaného k věci, opět k dispozici pouze původní výpovědi obžalovaného z přípravného řízení a minulého hlavního líčení, kde byly přečteny. Z těchto výpovědí vyplynuly níže popsané skutečnosti.
10. Obžalovaný Jaroslav V. popřel, že by se žalované trestné činnosti dopustil. Uvedl, že žili s manželkou od roku 2011 ve společné domácnosti, měli rozdělené financování, on platil náklady na bydlení a energie, ona se starala o jídlo. Společné peníze nikdy neměli. Obžalovaný dále uvedl, že manželka mu tvrdila, že je dlouhodobě nemocná, léčila se. Léčba byla finančně nákladná a on jí financoval. Měl ji rád, chtěl jí pomáhat, a proto jí vyplácel částky, o které si řekla a o kterých tvrdila, že jsou právě na léčbu. Léčila se na Bulovce. Požadovala po něm nejprve 30.000 na nějaké kapačky, dále platil injekční stříkačky, pro neonové centrum jí poskytnul částku 70.000 Kč. Teprve později, když musel odmítnout svojí placenou léčbu a lékař se podivil tomu, co manželce platí, začal přemýšlet a uvědomil si, že vlastně nikdy žádný účet ani nic jiného o placení těchto položek za léčbu manželky neviděl. Dále jí dával peníze pro potřeby jejího syna Láďáka. Šlo například o částky 20.000 potom 15.000, následně 10.000 a tyto peníze dával manželce do ruky. Nikdy ne přímo jejímu synovi. Když byl v nemocnici, manželka bez jeho vědomí vybrala i dvě nemalé položky z jeho účtu, údajně rovněž pro potřeby jejího syna. Nikdy se jejího syna neptal, zda a na co peníze potřeboval. Během soužití manželka od něho celkem třikrát odešla, aniž by předem cokoliv řekla. Nevěděl ani kam odešla a ani jí nehledal. Ve dvou prvních případech se potom po nějakém čase vrátila, aniž by uvedla, kde byla. Potřetí se již nevrátila. Následně se rozvedli. Trestní oznámení na něho podala poté, co ji odhlásil z trvalého bydliště, neboť zjistil, že má nějaké dluhy a chtěl zabránit, aby do jejich domu, který obývá s rodiči, přišel exekutor. Rovněž krátce před podáním trestního oznámení odmítnul podepsat manželce, že si nechává auto Daewoo, které bylo pořízeno za peníze jeho rodičů. K fyzickým útokům obžalovaný uvedl, že k nim sice docházelo, ale vždy si začala jeho manželka, on se těmto útokům pouze bránil. Není pravdou, že by ji někdy znásilnil. Intimní styky měli velmi řídké, stále uváděla, že má ženské problémy. Co jí ale konkrétně mělo být, to mu nikdy neřekla. Pokud poškozená uváděla konkrétní datum údajného znásilnění, předložil obžalovaný přehled svých pracovních směn s tím, že v den o kterém tvrdí, že ji měl znásilnit, byl na směně v zaměstnání. Dále uvedl, že poškozená má sklony k tomu, že po každém úderu se jí udělá okamžitě modřina. Kolikrát přišla z práce a byla samá modřina. Jednou mu řekla, že jí nějaká paní shodila ze štaflí, jindy zase do ní měli nějakí lidé najet vozíkem. Tak mu alespoň modřiny, které viděl a na které se ptal, vysvětlovala. Jednou také měla modřiny od toho, jak na sebe doma ve vzteku shodila poličku. To se stalo během jejich hádky, kdy se bránil jejím útokům a ona to právě udělala ve vzteku. Jednou se s ním prala o klíčky od auta a celého ho podrápala. Proto byl nucen jí kousnout do ruky. Je pravdou, že společně docházeli na různé zábavy, třeba na hřiště, kde měli partu, jinak on požíval alkohol doma, vypil tak tři piva. Poškozená mnoho alkoholu nepila, spíše ve společnosti na hřišti vypila společně s ostatními sladký likér. Dále obžalovaný uvedl, že poté co od někoho naposledy

poškozená odešla, skutečně jí opakovaně telefonoval, ale pouze proto, že se chtěl domluvit na rozvodu.

11. Jak bylo shora uvedeno, obžalovaný svoji účast na obou částech skutkového děje tak, jak je popsán ve výroku rozsudku nedoznával.
12. Zcela jasně a přesvědčivě byl obžalovaný však z účasti na obou částech skutkového děje usvědčován výpovědí svědkyně a poškozené Anety K[REDAKCE]. Tato svědkyně v přípravném řízení vypověděla, že s obžalovaným se seznámila v roce 2011. Obžalovaný se jí stále dotazoval, kdy s ním uzavře manželství. Po svatbě na ni žárlil, vyčítal jí, že chodí pozdě do zaměstnání, přitom se musela v práci zdržet nebo to po ní požadovala vedoucí. Obžalovaný se domníval, že má milence. Slovně ji urážel, zejména když byl pod vlivem alkoholu. Říkal jí, že je kurva. V roce 2014 ji začal napadat i fyzicky. Dal jí dvě facky přes obličej, když přišla pozdě domů. Pil pivo, někdy i tvrdý alkohol a pak byl agresivní, jeho agresivita se stupňovala. Chytil ji za ruce, které jí mačkal, škrtil ji a hrozil zabitím. Uváděl, že ji nenechá žít. V listopadu 2016 jí dal pěstí do obličeje z důvodu, že přišla pozdě ze zaměstnání. Měla zhmožděninu a musela vyhledat lékařské ošetření. Také jí vzal matraci z postele, proto musela přespát u kamarádky Vandy L[REDAKCE]. V květnu 2017 ji násilím donutil k souloži. Zpočátku se nikomu nesvěřovala, neboť se styděla. Později se svěřila kamarádce. Je pravda, že v minulosti prodělala onkologické onemocnění dělohy. V důsledku jednání obžalovaného měla psychické potíže, bere léky na spaní.
13. U hlavního líčení svědkyně Aneta K[REDAKCE] původně vypověděla, že s obžalovaným začala chodit někdy v roce 2011, pak spolu začali žít a vzali se. Po svatbě na ni obžalovaný začal žárlit, hlídal ji, kdy se vrací z práce, když se opozdila, byl nespokojený a vyčítal jí to. Pracovala v Kauflandu, tam se to prostě muselo dodělat. Volala mu, že se zpozdí a vždy po příjezdu domů jí obžalovaný řekl „kde jsi se zase kurvila“. Jednou volala, že přijel kamion, že ho musí složit a po příjezdu domů dostala dvě facky mezi dveřmi, řekl jí, že je kurva, že byla v kabině toho kamionu a že se kurvila. Jezdila také na přestavby Kauflandů, byla v Ústí nad Labem a v Plzni a když se vrátila domů, tak slova obžalovaného byla „kolik těch čuráků jsi měla v sobě“. Ona nikdy nebyla obžalovanému nevěrná. Pak to šlo dál, mlátil ji kdykoliv přišla z práce a stále ji urážel podobným způsobem. Jednou jí obžalovaný řekl, že je kurva, ona mu řekla, ať to řekne ještě jednou a dala mu facku s tím, že takhle ji obžalovaný nazývat nebude. Obžalovaný ji povalil na zem, začal ji škrtit s tím, že ji zabije. Nad sebou viděla v poslední chvíli poličku s knihami nebo videokazetami, tak ji na sebe skopla a poranila si rameno po operaci, ale zachránila si tím život. Pak už nadávání a mlácení bylo na denním pořádku. Jeho maminka to za něj šla vždy vyřešit, ať to svědkyně nikde neříká a ať to zůstane v baráku. Zpočátku mlčela, protože se za to styděla, že se nechá mlátit, až paní N[REDAKCE] na ní viděla modřiny na krku a ptala se, co jí obžalovaný udělal. Na to se rozbrečela a přiznala se, že jí obžalovaný škrtil a mlátil delší dobu. Potom jednou, bylo to v noci, když byl podnapilý, tak ji urážel. Když jí obžalovaný udělal modřiny na obličeji, jeho matka jí řekla, aby to nikdo neviděl, tak aby si udělala silnější make-up. Matka se bála svého manžela, dělala všechno pro to, aby se nic nedozvěděl. Jednou jí dal obžalovaný, svědkyni, takový záhlavec, že spadla ze schodů, od té doby ji bolí zraněná ramena, byla na další operaci. To viděl i otec obžalovaného. Řekl obžalovanému, že je hovado a že by se měl začít léčit, že je to k nevydržení, co dělá. Jinak otec obžalovaného o ničem nevěděl, vše kryla matka obžalovaného. Stále přemlouvala svědkyni, ať to nechá za vraty, aby to ve vesnici nikdo nevěděl. Na veřejnosti se k ní obžalovaný choval slušně. Když se bavila s nějakým mužem, obžalovaný se stále ptal, co s ním má, stále ji podezíral, že je mu nevěrná, ale neměl k tomu sebemenší důvod. Pak se začala svědkyně obžalovaného i bát, zůstávala déle v práci, bála se domů. Byla ráda, když přijela a on už spal, protože s ním nemusela komunikovat. Když se probudil, bylo to nanovo. Jednou v noci po odpolední přijela a

musela vstávat druhý den na ranní. Věděl to, byl podnapilý, bylo kolem druhé v noci. Ona měla gynekologické problémy, brala léky a obžalovaný jí řekl, že si chce zasouložit. Svědkyně mu řekla, ať neblbne, že jí to bolí, že bere léky a on to vyžadoval. Sundal z ní kalhotky a soulož vykonal. Po té souloži se musela chodit pořád sprchovat, protože ji to bolelo, páliło, léky, které si zaváděla, dobře nefungovaly, měla problémy, pak to bylo ještě horší. Chtěla to řešit, promluvit si s obžalovaným. On plakal, přemlouval jí, choval se chvíli normálně asi čtrnáct dnů a pak to zase začalo. Řekl svědkyni, že když ji nebude mít on, nebude mít nikoho. Začal jí vyhrožovat v té době i zabitím, telefonoval jí, vyhrožoval zabitím jí i její rodině, svědkyně se začala bát o vnoučata. Jednou odešla ke známé. Bylo to o Štědrý den, když přijela od syna, kam jela dát dárky, obžalovaný jí sebral z postele matraci s tím, že se byla kurvit a že matraci nepotřebuje. Odjela spát k přítelkyni L. Druhý den si šla k obžalovanému pro věci, že se úplně odstěhuje, on jí znepřístupnil místnost, nemohla se tam dostat. Volal na ni policii, že je zfetovaná, tak si vzala své věci a odešla. Pak byla chvíli u L. Matka obžalovaného ji přemlouvala, ať se vrátí, tak to udělala, ale klid byl tři týdny nebo měsíc a začalo to nanovo. V květnu, kdy na ní obžalovaný vykonal soulož, řekla ne, sebrala se a odešla bydlet k L., kde bydlela až do listopadu. Pak bydlela ještě týden u jednoho kamaráda. Nevěděl, co dělá, ona také nevěděla, co dělá, svědkyně byla stále v práci, v podstatě tam jen přespala. Nejdříve se s ní obžalovaný stýkal i s jejími syny, starší syn chtěl občas půjčit peníze, ale to vždycky vrátil, peníze dával jí a ona je předávala obžalovanému. Pak už k nim nechtěl jezdit, protože viděli, jak se obžalovaný chová. Mladší syn, když se chtěla setkávat, tak manžel zakázal, aby tam synové jezdili, že je tam nechce, že je vyžírají. Když se chtěla se syny vidět, jezdila za nimi sama nebo se sešli mimo dům. S mladším synem se stýkala více. Jednou to nevydržela, rozbřečela se a všechno mu svěřila. Syn jí řekl, že kdyby tam jel, že by ho zmlátil, takže k obžalovanému jet nemůže. Nechtěla, aby to synové řešili, řekla synovi, že si to vyřeší sama. Obžalovaný pil hodně alkohol, zejména pivo a zejména v podnapilosti ji napadal. Odešla od něho v květnu, pak jí stále telefonoval. V jednom telefonátu bylo, že když s ním nebude nebo když se nevrátí, že ji zabije a celou její rodinu a že začne vnučkou. Jeho výhrůžka byla, že začne zabitím vnučky. Šlo o hovory, ne SMS zprávy. Bála se. V tu dobu bydlela u paní L. Léčí se po celou dobu jejich vztahu. Léčbu někdy obžalovaný platil. Jednou potřebovali koupit léky vnučce, potřebovali půjčit peníze, potřebovali peníze i na uhlí, aby si mohli zatopit. To bylo, pokud obžalovaný synovi půjčil peníze, které však syn obžalovanému vrátil. Jednání obžalovaného začalo po uzavření manželství. Nejdříve to bylo v pohodě a pak jí obžalovaný začal nadávat a pak to gradovalo a začal jí i mlátit. Verbální napadání gradovalo do fyzických útoků. Z násilnění bylo impulzem, proč od obžalovaného odešla. Odstěhovala se hned druhý den ráno. Obžalovaný stál u schodů, když si připravovala věci ke schodům, dal jí záhlavec a těch dvacet schodů sjela po obličejí a ramenou dolů a tam ji sebrali rodiče obžalovaného. Vždycky lékařskou pomoc nevyhledala, vyhledala ji až tehdy, kdy jí dal takové rány do obličeje, kdy nemohla v noci ani spát. Lékařské potvrzení má jen jedno a pak to, že má po operaci ramena. Nikdo u chování obžalovaného nebyl, většinou to ale slyšela jeho matka. Několikrát přišla a viděla, co jí obžalovaný udělal, jak jí nadával, kolikrát ho i prosila, že k tomu nemá důvod, proč to dělá. Vždycky se to dělo v jejich domově, matka to slyšela. Zpočátku se svědkyně Aneta K. nesvěřovala nikomu, až pak svědkyni N., která na ní viděla modřiny. S N. byly kamarádky, navštěvovaly se, byly spolu jednou na dovolené v Bulharsku. Obžalovaný pil vyloženě doma. Pil denně, i tvrdý alkohol. Když byl střízlivý, byl v pohodě, spouštěčem všeho byl alkohol. Než si vzala obžalovaného, neměla žádné psychické potíže. Potom také nikoho nevyhledávala, snažila se to sama řešit. Navštěvuje MUDr. Závěšickou, psychiatricku, léčí se ambulantně. Pod kontrolou to ale stále nemá, ty zážitky se jí stále vrací. Obžalovaného ona uhodila jako první pouze, když ji nazval tou kurvou a dala mu facku, ale vždycky to začal on.

Časové úseky, jak to šlo, si přesně nepamatuje, verbální útoky trvaly asi půl roku až tři čtvrtě roku, než to přešlo k fyzickému napadání a to bylo v roce 2014 nebo 2015. Nikomu se nesvěřovala, styděla se za to a matka ji vždy přemlouvala, aby to nikomu neříkala. Obžalovaný stále sliboval, že už to nikdy neudělá. Útoky obžalovaného neoznamovala vícekrát u lékaře, policii nevolala, myslela si, že to vyřeší doma. Jeden útok oznámila lékaři. Styděla se to někomu říkat. Má problémy se srážlivostí krve, když se více uhodí, udělá se jí modřina, někdy se jí spustí krev z nosu. Fyzicky nejhorší pro ni bylo, když ji obžalovaný škrtl, jinak pro ni bylo horší znásilnění. Znásilnění nenahlásila, protože se styděla i sama před sebou. Cítila se hrozně ponížená. Obžalovaného ze sebe skopávala, on jí stáhnul kalhotky, roztrhl jí tričko a soulož na ní vykonal. Bránila se, skopávala ho, ale on je chlap, má větší sílu. Ona má obě ruce po operaci a takovou sílu v nich nemá. Ví přesně, že to bylo ve dvě ráno, křičela, brečela, i ho prosila, ale rodiče to neslyšeli, protože je oddělovaly čtvery dveře. Oni žili nahoře, dole měli jen kuchyň a sociální zařízení. Znásilnění se stalo v ložnici, která je nad jejich ložnicí. Neslyšeli je přesto, že to bylo přímo nad nimi. Při znásilnění ležela na zádech, spala na boku, obžalovaný ji přetočil a že s ním bude mít sex. Ona řekla, neblbni, zavádím si léky, teď nemůžu a on na to řekl, že to chce a že je jeho manželka a spát s ním bude. Mezitím ji otočil na záda, začal jí stahovat kalhotky, roztrhl jí tričko, neměla sílu utéct, byla rozespálá, rukama ho od sebe odstrkávala. Ruce jí držel pod rameny, ona se ho rukama snažila shodit a skopnout, ale nešlo to. Po tomto jednání obžalovaného měla možná modřiny na rukou. V intimních partiích ji to bolelo, pánilo, stále se musela chodit sprchovat, aby to odlehčila. Něco jí předepisoval gynekolog, někdy si sama kupovala léky v lékárně. Má problémy častěji. Vůbec nechtěla, aby to dopadlo takto, aby se soudili, že jim nevyšlo manželství, tak se rozvedou, tak to brala, ale po telefonátu, že obžalovaný vyhrožoval, že zabije vnučku, to řešit musela. Žádné finanční plnění po obžalovaném nepožadovala, automobil používala proto, že se obžalovaný všude vytahoval, že jí ho koupil k padesátinám. Automobil byl ale napsaný na jméno obžalovaného. Až skončí povinné ručení, auto obžalovanému vrátí. Je pravda, že obžalovaný jí přispíval na léčbu, bylo to asi kolem padesáti tisíc. Jiné obnosy od obžalovaného nedostávala ani na opravu auta. S mladším synem má lepší vztah, jmenuje se Petr K[REDAKCE]. O znásilnění to nevěděl nikdo, zmiňovala se o tom až poté, co to nahlásila policii. Synovi řekla, že ji obžalovaný znásilnil, ale do detailů to nerozváděla. Starší syn o znásilnění nevěděl nic, tomu pouze řekla, že obžalovaný vyhrožoval, že je chce všechny zabít a že chce začít vnučkou. Syn tomu nejdříve nevěřil, spoléhal na to, že obžalovaný neví, kde bydlí.

14. Jak již bylo shora uvedeno, ve zrušujícím rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2019 spisové značky 10To 316/2019 bylo soudu prvního stupně mimo jiné uloženo, aby osobně znovu provedl u hlavního líčení výslech poškozené Anety K[REDAKCE]. Soud tak učinil a svědkyně Aneta K[REDAKCE] u hlavního líčení dne 28. 1. 2020 vypověděla, že pokud šlo o týrání její osoby, ze začátku to bylo jenom slovní napadání, že se vracela pozdě z práce domů. Dělal vedoucí Kauflandu, takže to není práce na osm hodin, bylo to na víc. Volala obžalovanému, že přijede později, že musí složit kamion. Přijela domů a hned ji obžalovaný slovně napadal, že je kurva, že v práci nebyla, že měla něco s nějakým chlapem. Začalo to prostě, co se vzali, co jim přišel oddací list. Oddací list jim přišel v roce 2012, v červenci 2012. Od té doby to byly nejprve vulgární výrazy a v roce 2014, jak vypovídala, to byly i fyzické útoky. Obžalovaný jí nadával od roku 2012, že je kurva, čubka, že do práce nechodí. Ona vždycky raději odešla, protože to nechtěla poslouchat. Jeho matka, když to slyšela, tak šla obžalovanému vynadat, že kdyby to alespoň byla pravda, že by měl k tomu důvod, ale žádný důvod k tomu neměl. Nejvíce obžalovanému vadilo, že dělá s muži, dával jí to stále najevo, že určitě s někým něco má nebo že tam vystřídal všechny muže. Slovní útoky se vystupňovaly k útokům fyzickým a to bylo v roce 2014. Přijela z práce domů, první jeho slova byla „tak co ty kurvo“. Říkala mu, ať

jí tak neříká, že k tomu nemá důvod. On řekl, ať se podívá, v kolik přijela, že je kurva. Jednou se stalo, že řekla obžalovanému, ať to řekne ještě jednou, on to zopakoval. Řekla mu, že jestli to řekne ještě jednou, že mu dá facku. On to zopakoval. Facku mu dala a on ji opětoval. Pak jí roztrhl i košili. Jak se bránila, tak jí chytil za košili a roztrhl ji. Většinou to obžalovaný dělal, když byl podnapilý. Kupoval si deset piv a osm, deset piv byl schopný vypít, než přijela z práce. Je pravda, že v roce 2014 ji fackoval do obličeje a způsobil jí otoky v obličeji. Je pravda, že ji na podzim tahal za ruku, věděl, že je po operaci. Přijela z práce domů, obžalovaný už byl opilý a zase se dotázal, kde se byla kurvit. Ona mu řekla, že nikde, že přijela z práce, že je utahaná, ať ji nechá být. Je fakt, že spolu delší dobu nespali, spíše se mu vyhýbala, nechodila mu na oči. On ji pak povalil na postel, začal ji škrtit, že ji zabije, že když ji nebude mít jen on, že ji nebude mít nikdo a začal ji škrtit. V poslední chvíli na sebe shodila poličku tak, že ji skopla a tím se dá říct, že si zachránila život, že ji neuškrtil. V listopadu 2016 ji zfackoval, vyhledala ošetření v nemocnici ve Slaném. Opět byl opilý, opět ji nazýval sprostými slovy, začal ji mlátit. Byly to takové rány, že snad úplně i omdlela, udělalo se jí černo před očima. Pak utekla, šla do koupelny, podívala se na sebe a viděla, že otéká, dávala si na to studené obklady a do druhého dne měla strašné modřiny. Hrozně ji to bolelo, musela vyhledat lékařskou pomoc. Matka obžalovaného jí říkala, ať si udělá silnější make up, aby to nikdo neviděl. Takhle se obžalovaný choval k ní doma za vraty, na veřejnosti se k ní choval normálně. Byl schopen ji zmlátit a pak jít s ní na veřejnost, chytit jí za ruku a říkat jí, že ji miluje. Lékaři řekla důvod modřin, ten jí řekl, ať jde okamžitě na policii. Nešla proto, že ji umluvila matka obžalovaného. Chodila za svědkyní, plakala, že už to obžalovaný vícekrát neudělá. I obžalovaný se jí omluvil, ale byla to otázka čtrnácti dnů. Pokud jde o Štědrý den roku 2016, ptala se obžalovaného, jestli s ní pojede k synovi, k jeho přítelkyni a vnučce, že jim odvezou dárky. Řekl, že ne. Odvezla dárky sama a když přijela, tak jí obžalovaný začal nadávat. Šla do ložnice a ptala se ho, proč tam nemá matraci. On řekl „ty kurvo, ty si nezasloužíš spát na matraci“. Sebrala se a šla ke kamarádce L. V roce 2017 jí obžalovaný řekl, že ji nenechá žít. Opět přijela z práce později, než si myslel, že přijede. Pak se to odehrávalo skoro denně. Pořád ji nazýval hanlivými výrazy, nevěřil tomu, že nikoho nemá. Vždycky se tak choval, když byl opilý. Když byl střízlivý, dalo se s ním mluvit. I říkal, že ji má rád, že žálí. Snažil se jí vysvětlit, proč se tak chová. Řekla mu, že takhle to nefunguje, že manželství pitím ničí. V květnu 2017 ji obžalovaný znásilnil. Přijela z odpolední, on byl nahoře v pokoji v obýváku. Už byl dost opilý, ona se osprchovala, šla si lehnout a usnula. Najednou asi dvakrát nebo třikrát tam obžalovaný přišel, kde se zase byla kurvit. Říkala mu, že nikde nebyla, že přijela z práce. On pak dál popíjel vedle v pokoji a najednou se na ni vrhnul. Delší dobu spolu nespali, neměla na to ani chuť ani náladu. Sex si vynutil jednou, protože už byl tak napitý. Ona s ním nechtěla spát, protože měla gynekologické problémy, hodně trpěla na záněty, tak si v lékárně koupila léky na zavádění. Snažila se mu vysvětlit, že s ním nebude spát, že ji to bolí. On se na ni přesto vrhnul, roztrhl jí triko, stáhl jí kalhotky a soulož vykonal. Neměla sílu se bránit, má obě ruce po operaci, neměla možnost se bránit. Je pravda, že jí obžalovaný telefonicky vyhrožoval zabitím, že začne s její vnučkou, to už byla u kamarádky, už s ním nežila. Volal jí, začal do telefonu, že když s ním nebude, že je všechny zabije a že začne vnučkou, protože ví, že vnučka je pro ni na prvním místě. Vyhrožoval jí opět napitý, hrozil hlavně zabitím, že když ji někde potká, že ji i zmlátí. Kromě toho, když měla modřiny v obličeji, nikdy jindy u lékaře nebyla. Umluvila ji vždycky matka obžalovaného, ať nikam nechodí. Měla modřiny na krku, na rukách, na zápěstí. Chytil ji za ruku přesto, že věděl, že je po operaci. Chytil ji silně, mačkal, bolelo to, brečela, prosila, ať ji pustí, že ji to bolí, že ho to nezajímá. Zápěstím jí kroutil, že pak měla po celém zápěstí modřinu. Všechno, když byl napitý. Ona s ním o tom vždycky, když byl střízlivý, mluvila, snažila se mu domlouvat, snažila se mu pomoci, dělala pro to všechno možné. Spíše se mu stranila,

když byl napitý, nechtěla vyvolávat žádné hádky. Hádky a výčitky byly skoro každý den. Začínalo to tak třikrát do týdne a pak už se to stupňovalo pokaždé, když byla v práci. Fyzické útoky začaly déle při těch hádkách. Dva roky po uzavření manželství začaly fyzické útoky. Facku dala obžalovanému jen jednou, když ji třikrát nazval kurvou, což si nechtěla už nechat líbit. Obžalovanému se spíše stranila, ze začátku se nikomu nesvěřovala, to až později, když ji začal fyzicky napadat. Většinou si toho kamarádky všimly. Svěřovala se Vandě L. [REDAKCE] a Janě N. [REDAKCE]. Většinou se jí zeptali, od čeho má modřiny. Ze začátku se nikomu svěřovat nechtěla. Bylo to silnější, než strach o její zdraví. V tu dobu to pro ni bylo silnější. Hlavně se styděla. Pokud měla modřiny na rukou, tak si toho v práci všimli, dokonce i ředitelka a řekla jí, že až tam obžalovaný přijde, že mu způsobí to samé. Poškozená to nechtěla nikde ventilovat. Když měla modřiny na krku, tak nosila šálu, aby to nebylo vidět. Až jednou před kamarádkou si šálu sundala a ona se zhrozila, co má na krku. Tak se jí svěřila, co jí obžalovaný dělal. Jana N. [REDAKCE] jí řekla, že má okamžitě jet na policii. Řekla jí, že manžel a jeho matka jí slíbili, že už se to nestane. Nejtraumatičtější zážitek pro ni byl první porod, při kterém málem přišla o život a pak to škrcení ze strany obžalovaného. Stále se jí o tom zdá, snaží se na to zapomenout. A pak i to znásilnění. Má někdy dny, kdy v noci se vzbudí a myšlenky samy jdou, i přesto, že se léčí, stále to má v hlavě.

15. Svědkyně pak u hlavního líčení předložila lékařskou zprávu od lékařky psychiatricky MUDr. Lucie Závěšické Ph.D., že Aneta K. [REDAKCE] je její pacientkou a je v její péči od 12. 12. 2017 s diagnózou posttraumatické stresové poruchy. V psychopatologickém obraze poškozené přetrvávají úzkostné depresivní příznaky, porucha spánku, pacientka má flešbaky, děsivé sny, má obavy, že potká bývalého partnera. Je omezena v mezilidských vztazích a následně v sociálním životě. Je přítomna úzkostná symptomatika, depresivní syndrom, poruchy spánku.
16. Tato lékařská zpráva v podstatě potvrzuje to, co poškozená uváděla na závěr ve své výpovědi, že se léčí, důvodem léčení jsou podle poškozené shora popsané „zážitky“, z chování obžalovaného v době, kdy spolu žili.
17. Z popisu výpovědi svědkyně a poškozené Anety V. [REDAKCE] K. [REDAKCE] jasně vyplývá, že popis skutkového děje v obou částech a to pod bodem 1 i 2 v podstatě kopíruje výpovědi poškozené, které jsou vůči obžalovanému zcela jasně usvědčující. Poškozená podrobně popsala vztahy s obžalovaným a stupňující se konflikty vedoucí i k poranění poškozené, vyžadující ošetření ve zdravotnickém zařízení, když jednání obžalovaného vyvrcholilo sexuálním násilím obžalovaného vůči poškozené, znásilněním. Poškozená podrobně popsala, že od hrubých a sprostých narávek časem přistoupil obžalovaný, jak bylo uvedeno, k fyzickému násilí a nakonec i k násilí sexuálnímu, když v průběhu tohoto jednání vůči poškozené obžalovaný uskutečnil i výhrůžky vůči poškozené, že zabije ji, její blízké, zejména i její vnučku, tou, že začne. Z výpovědi poškozené vyplývá i skutečnost, že poškozená podrobně popisovala obavy z obžalovaného, pocity vlastní viny, stud, ponížení, opakovaně utíkala od obžalovaného a navracela se s vírou, že obžalovaný změní své chování vůči poškozené, tedy typické následky domácího násilí uskutečňovaného ze strany obžalovaného vůči poškozené. Z popisu výpovědi poškozené vyplývá, že obžalovaný byl v partnerském vztahu v nadřazeném postavení s ohledem na fyzickou sílu, kterou mohl vůči poškozené uplatňovat, opakovaně a dlouhodobě napadal poškozenou psychicky i fyzicky a ta pak jeho hrubé, bezohledné a bezcitné jednání vnímala jako těžké příkoří a to těžké příkoří z hlediska psychického, fyzického stavu i z hlediska sexuálního, pokud došlo k sexuálnímu útoku obžalovaného tak, jak to vyplývá z popisu výpovědi poškozené, nakonec i s ohledem na skutečnost, že obžalovaný poškozené vyhrožoval zabitím, zabitím jejích rodinných příslušníků i vnučky. Obžalovaný, jak vyplývá z popisu výpovědi poškozené, u ní vyvolal dlouho trvající stav negativních pocitů, vnitřní

nepohody a obav z dalšího psychického a fyzického napadání a to nejen jí, ale i blízkých osob.

18. Z popisu výpovědi poškozené vyplývá, že poškozená se jednání obžalovaného snažila vymanit, dvakrát obžalovaného opustila, ale vždycky se k obžalovanému po jeho slibech, že už situace bude jiná, navrátila, což jak je shora uvedeno, svědčí rovněž i o skutečnosti, že obžalovaný vůči poškozené vyvíjel domácí násilí, neboť ze zkušenosti soudu a obecně je známo, že osoby, vůči kterým je vyvíjeno domácí násilí, opakovaně svého trýznitele opouští a navrací se s vírou, že ten, se kterým dlouhou dobu žily a chová se vůči nim tak, jak popsala poškozená, se změní, což téměř ve sto procentech případu bývá liché očekávání. Tak to bylo i v případě obžalovaného a poškozené. Pokud jde o sexuální násilí obžalovaného vůči poškozené, poškozená se bránila, aktivně odmítala soulož s obžalovaným, obžalovaný překonával její odpor, odstrkávání, sdělení, že je gynekologicky nemocná, odstrkávala ho rukama, které měla po operaci a neměla takovou sílu. Obžalovaný tedy využil fyzické převahy a všechny tyto odpory poškozené k sexuálnímu styku překonal a uskutečnil s poškozenou soulož.
19. Zde musí soud uvést, že obhajoba obžalovaného, že si opatřil potvrzení o tom, že měl směnu v den, kdy k jeho sexuálnímu násilí proti poškozené došlo, nemůže obstát, protože poškozená neumístila přesně sexuální násilí obžalovaného vůči ní z hlediska času, jak vyplývá i z popisu skutkového děje, když v květnu roku 2017 se měl obžalovaný znásilnění poškozené dopustit, tedy ne v konkrétní den a navíc i kdyby obžalovaný v den, kdy se dopustil proti poškozené sexuálního násilí, měl směnu, to neznamená, že v době, kdy směna skončila, se nemohl proti poškozené dopustit sexuálního násilí. Obhajoba obžalovaného by naopak mohla svědčit o tom, že obžalovaný se sexuálního násilí proti poškozené dopustil, dobře to ví a zná i přesný den, kdy tomu tak bylo a na ten si opatřil potvrzení o směně.
20. Jak již bylo výše uvedeno, výpovědi poškozené Anety V. K. považoval soud za výpovědi zcela věrohodné na rozdíl od výpovědi obžalovaného a jeho obhajoby, kterou učinil v předmětném řízení. Takto soud hodnotil výpovědi poškozené a výpovědi obžalovaného v souladu s dalšími důkazy, které byly ve věci obžalovaného provedeny. I na základě skutečnosti, že poškozená líčila skutkový děj popsany pod body 1 a 2 výroku rozsudku stále shodně jak v řízení přípravném, tak v řízení před soudem.
21. Takto je věrohodnost výpovědi poškozené a nevěrohodnost výpovědi obžalovaného potvrzována především výpověďmi svědka Vladimíra K., syna poškozené. Ten vypověděl, že s poškozenou se stýkal méně než bratr Petr K. I jemu se matka svěřila, že s obžalovaným se hádali, obžalovaný se měl opít, napadnout matku a způsobit jí modřinu na paži. Rovněž jí měl krotit zápěstí. Vladimír K. je otcem nezletilé dcery, která se narodila v roce 2015. Po rozchodu s obžalovaným mu matka sdělila, že obžalovaný jí vyhrožoval zabitím. Hrozil, že zabije i jeho přítelkyni a jejich nezletilou dceru, vnučku poškozené. Jemu osobně obžalovaný nijak nevyhrožoval. Moc tam nejezdili. Od matky o tom věděl z doslechu, moc se o to nestaral, s matkou se nestýkal, bydleli daleko od sebe a měl dceru, měl jiné starosti. Když osobně viděl pohmožděniny na matce, tak jí věřil. Obžalovaný kvůli zdravotním problémům přišel o práci a na ten popud začal pít. Je možné, že i mladší bratr se o jeho pití zmínil. Podle matky soužití s obžalovaným přestalo být únosné v době, kdy ji začal fyzicky napadat, respektive poté, co to začalo být vidět. Během soužití s obžalovaným byla matka na operaci s levou paží a vrátila se jí rakovina. Od obžalovaného si dvakrát půjčil 5.000 Kč, které mu řádně splatil. Dal to matce a ta je předala obžalovanému. Jeho návštěvy skončili koncem roku 2016.
22. Z popisu výpovědi svědka Vladimíra K. je zřejmé, že je vůči obžalovanému rovněž usvědčující a zejména potvrzující věrohodnost výpovědi poškozené, neboť i Vladimír

K[REDAKCE] viděl stopy násilí, kterého se obžalovaný na poškozené v rozhodné době dopouštěl, viděl pohmožděniny a potvrzoval, že mu matka sdělovala, že obžalovaný vyhrožuje i jemu a jeho rodině, přítelkyni a vnučce.

23. Dále věrohodnost výpovědi poškozené byla potvrzována výpovědí svědka Petra K[REDAKCE], druhého syna poškozené. Tento svědek vypověděl, že v roce 2012 uzavřela jeho matka, poškozená Aneta K[REDAKCE] manželství s obžalovaným. Navštěvoval je několikrát do měsíce. Zpočátku si matka na soužití nestěžovala, později se mu začala svěřovat s tím, že ji obžalovaný několikrát chytil za ruce, byl na ni vulgární, na zápěstí u poškozené viděl otlaky. Obžalovaný měl matku urážet vulgárními výrazy. Rovněž ji měl násilím donutit k pohlavnímu styku. Když se poškozená odstěhovala ke své známé, obžalovaný jí telefonicky vyhrožoval. Když jezdil na návštěvu, zpočátku se s obžalovaným normálně bavili. Ke konci ho obžalovaný jen pozdravil a odešel, neví proč, nic mu neudělal. Ke konci vztahu mu matka volala, že je od obžalovaného pryč. Do telefonu o tom nechtěla mluvit. Naléhal na ní a matka se mu svěřila, že ji obžalovaný několikrát chytil za ruce a byl na ni vulgární, viděl na zápěstí otlaky. Chtěl to s obžalovaným řešit, ale matka ho požádala, ať to neřeší. Chtěl se na to obžalovaného zeptat, ale bál se toho, že pokud by V[REDAKCE] oslovil, že by se to zhoršilo. Když matka opustila společnou domácnost a odstěhovala se ke kamarádce, jednou nebo dvakrát mu volala, že V[REDAKCE] je před budovou a že by s ní chtěl mluvit, matka mu volala, že tam je a on, svědek, jí řekl, ať nevylézá a zavolá policii. Matka ho rovněž varovala před obžalovaným, řekla mu, že on i bratr si mají dávat pozor na děti, protože obžalovaný vyhrožoval tím, že zabije jeho bratra a jeho děti. Když se svěřila poškozená svědkovi, že ji napadal, tak se nedivil, že od obžalovaného odešla. Co ví, posledním podnětem jejího odchodu od obžalovaného byl pokus o znásilnění. Peníze si od matky ani od V[REDAKCE] nepůjčoval, během soužití matku viděl zraněnou, ke konci jejich vztahu si začal všimnout modřin na rukách. Když začala pracovat v Kauflandu, viděl modřiny na jejím obličeji. Když to viděl, ptal se jí, jak to vzniklo a ona mu řekla, že ji obžalovaný napadl, že ji uhodil rukou do obličeje. Modřinu na obličeji viděl jednou, ale modřiny na ní viděl vícekrát. Matce věřil, neměl důvod jí nevěřit. Není si vědom toho, že by někdy lhala. Matka se mu zmínila, že se ji V[REDAKCE] pokusil znásilnit, to je jediné, co mu k tomu řekla. Jak to probíhalo, podrobnosti neříkala. Když mu to říkala, tak u toho brečela.
24. Z popisu výpovědi Petra K[REDAKCE] je rovněž zřejmé, že jsou vůči obžalovanému usvědčující a potvrzují věrohodnost výpovědi poškozené. Svědek viděl na poškozené známky násilí a vypověděl, že poškozená mu sdělila, že odchází od obžalovaného, který se vůči ní dopouští násilí a to fyzických útoků, přičemž svědek uvedl, že neměl důvod matce poškozené nevěřit, že se nikdy nestalo, že by matka lhala. Svědek potvrdil, že mu poškozená říkala o vyhrožování ze strany obžalovaného jemu a jeho rodině.
25. V neposlední řadě byla věrohodnost výpovědi poškozené potvrzována a obžalovaný byl z trestné činnosti usvědčován a jeho obhajoba byla vyvrácena výpovědí svědkyně Vandy L[REDAKCE]. Tato svědkyně vypověděla, že v rozhodné době byla kamarádkou obžalované a to od její svatby. Obžalovaného zná z místa bydliště od mládí. Poškozená jí začala navštěvovat v obchodě. Asi před dvěma lety se jí začala svěřovat, že ji obžalovaný fyzicky napadá, měl ji i škrtnout, ukazovala jí modřiny. Modřiny měla na tvářích. Poškozená se onkologicky léčila. O vánocích 2016 u ní přespala v bytě, neboť jí manžel měl vzít matraci. V květnu 2017 se k ní poškozená přestěhovala, neboť se bála obžalovaného. Bydlela u ní do listopadu 2017. Obžalovaný poškozené telefonoval a vyhrožoval jí, že zabije ji i její rodinu. Poškozená měla obavy, aby její rodině neublížil, hlavně pokud byl pod vlivem alkoholu. Ptala se pak poškozené, jestli vyhledala lékaře. Poškozená řekla, že ne. Poškozenou i sebe mohla ubytovat proto, že jí zemřela matka a měla volný byt v domě. Tam pak u ní poškozená bydlela. Přišla k ní předtím již jednou, že nechce být

v domě s obžalovaným, tak ji u sebe nechala. Poškozená se pak k obžalovanému vrátila a pak k ní znovu přišla bydlet někdy v květnu 2017. Když přišla poprvé na Štědrý den, řekla, že ji obžalovaný vyhodil, že neměla v posteli matraci. Když přišla podruhé, řekla, že už s obžalovaným nechce být, bojí se obžalovaného V [REDAKCE]. Řekla, že se ho bojí proto, že řekl, že napadne její rodinu. O znásilnění se dozvěděla, až když se jí dotazovala policistka na Stochově.

26. Z popisu výpovědi svědkyně Vandy L [REDAKCE] je zřejmé to, co bylo uvedeno shora, že potvrzuje výpovědi poškozené, pokud uváděla, že obžalovaný se vůči ní dopouštěl násilí, svědkyně stopy násilí na poškozené rovněž viděla a poškozená se jí svěřila s tím, že násilností se na ní dopouštěl obžalovaný, svědkyně i potvrdila, že se jí poškozená svěřila s tím, že obžalovaný vyhrožuje zabitím jí i její rodině, potvrdila, že svědkyně obžalovaného poprvé opustila rovněž proto, že se obžalovaného bála a že obžalovaný jí vzal doma matraci a neměla se kde řádně vyspat a podruhé se od obžalovaného odstěhovala úplně a bydlela u svědkyně několik měsíců s tím, že poškozená se jí svěřila opět, že to bylo proto, že se bojí obžalovaného, který se vůči ní dopouští násilností a vyhrožuje jí i její rodině.
27. Stejně tak věrohodnost výpovědi poškozené byla potvrzována a obžalovaný byl z trestné činnosti tak usvědčován i svědkyní Janou N [REDAKCE] a jejími výpověďmi. Tato svědkyně vypověděla, že se s poškozenou seznámila, když začala bydlet v Kamenných Žehrovicích. V jednom případě viděla na krku poškozené hematomy po škrčení. Dále se jí poškozená svěřila, že ji obžalovaný násilím přiměl k pohlavnímu styku, styděla se za to. Po rozchodu jí měl vyhrožovat zabitím. Krátce po svatbě se s Anetou V [REDAKCE] K [REDAKCE] skamarádila, navštěvovaly se, ona si pak začala stěžovat na obžalovaného, že by asi nejraději chtěl, aby byla doma, že se stejně jezdí jenom kurvit do práce a vygradovalo to tím, že když se obžalovaný V [REDAKCE] opil, tak poškozenou mlátil. To i viděla. Poškozená měla otisky na krku, jak ji škrtil, modřiny, pak měla obrovskou bouli pod paží. Vyvrcholilo to tím, že měla naraženou lícní kost, s tím konečně byla u doktora a tam i řekla, že jí to udělal obžalovaný. Vyčítala jí, že proti obžalovanému nezakročí. Poškozená uváděla, že ho má ráda, že se jí vždycky omluví, ale jakmile se obžalovaný napil, tak ji napadl. Ví to z vyprávění od poškozené kromě následků fyzických útoků na poškozenou, které na poškozené viděla. Že pil, to ví, viděla obžalovaného i opilého. Poškozená odešla z domova od obžalovaného poté, co se jí to stalo s tou lícní kostí. O znásilnění se dozvěděla až poté, co se to mělo stát, až když to poškozená nahlásila policii. Věřila poškozené, že zranění jí způsobil obžalovaný. Zranění rozhodně byla taková, že si to nemohla poškozená udělat sama a v práci by ji jistě nikdo neškrtil.
28. Z popisu výpovědi svědkyně Jany N [REDAKCE] je zjevné to, co je popsáno shora, že potvrzuje věrohodnost výpovědi poškozené, pokud uváděla, že obžalovaný se vůči ní dopouštěl násilností a vyvrací obhajobu obžalovaného spočívající v tom, že tomu tak nebylo.
29. V neposlední řadě o věrohodnosti výpovědi poškozené, které jsou vůči obžalovanému usvědčující, svědčí lékařská zpráva o poranění poškozené obžalovaným ze dne 14. 11. 2016 a pořízená fotodokumentace. Z této lékařské zprávy vyplývá, že obžalovaná u lékaře uvedla, že byla napadena manželem, tedy obžalovaným, byla bita do hlavy a lékař pak objektivně zkonstatoval otok a hematom obou jářmových oblouků na obličeji poškozené, tedy poranění, které poškozené skutečně objektivně vzniklo, jak popsala poškozená, útokem obžalovaného.
30. O svých poranění pořídila poškozená i fotografie, které tvoří součást trestního spisu a je z nich zřejmé, že obžalovaná na rukou a obličeji má hematomy. Poškozená vypověděla, že jsou to hematomy vzniklé v důsledku fyzických útoků obžalovaného.

31. V neposlední řadě byla věrohodnost výpovědi poškozené potvrzována znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie. Podle závěrů písemně zpracovaného znaleckého posudku a výpovědi znalkyně Mgr. Hany Fechtnerové je poškozená Aneta K. [REDAKCE] schopna obecně správně vnímat prožité události, zapamatovat si je a reprodukovat. Nebyly zjištěny známky zkreslování výpovědi či sklon ke komfabulacím, poškozená vykazuje znaky týrané osoby ve formě flashbacků, poruch pozornosti, soustředění, obtíží s krátkodobou pamětí, poruchami spánku, třesu horních končetin, sníženým sebevědomím a negativním sebehodnocením. Znalkyně Mgr. Hana Fechtnerová se vyjádřila i ke skutečnosti, že poškozená od obžalovaného odešla a pak se k němu navrátila přesto, že obžalovaný se k ní choval hrubě a násilně. Znalkyně vysvětlila, že takový vzorec chování ze strany poškozené odpovídá tomu, kdy týraná osoba není schopna od pachatele zla odejít, vrací se k němu jako to bylo v případě poškozené, přičemž v jejím případě to bylo umocněno i nepříznivým zdravotním stavem a tím, že neměla jinou možnost trvalejšího zázemí. Žádné takové chování týrané osoby není neobvyklé. Znalkyně i ve výpovědi před soudem potvrdila závěry písemně zpracovaného znaleckého posudku a tedy skutečnost, že poškozená byla hodnocena jako osobnost s rysy obětavosti, tendencí podřizovat vlastní potřeby potřebám druhých a ohledně věrohodnosti, jak bylo shora uvedeno, znalkyně u hlavního líčení potvrdila, že i když osobu poškozeného hodnotila jako osobu akcentovanou, nevyzrálou, nezjistila u poškozené tendence k rozšiřování výpovědi, sklony ke zkreslování pravdy či komfabulacím a to i pokud poškozená uváděla přiléhavé detaily své situace. Syndrom týrané ženy, který u poškozené zjistila, je u poškozené dlouho přetrvávajícím stavem, který vyžaduje odbornou léčbu, jde o traumata způsobená dlouhodobým matrimoniálním konfliktem, tedy konfliktem s obžalovaným.
32. Stejně tak věrohodnost výpovědi poškozené vyplývá nakonec i ze závěrů psychiatrického znaleckého posudku a výpovědi MUDr. Petra Navrátila, který vypracoval psychiatrický znalecký posudek ohledně duševního stavu obžalovaného Jaroslava V. [REDAKCE] v době, kdy měl páchat trestnou činnost. Znalec uzavřel mimo jiné, že obžalovaný mohl vůči poškozené projevovat afektogenní jednání po vystupňování negativních emocí (zlost, vztek, frustrace), pro něž jsou obvyklé tzv. „zkratkové mechanismy“ a pro dosažení emočně významného cíle jsou voleny nepřiměřené prostředky. To bylo i v případě obžalovaného vůči poškozené. Obžalovaný mohl projevy popsanými poškozenou, projevy násilí, prožívat danou situací, konflikty manželství. Jeho chování nevycházelo z chorobných mechanismů a motivů. Šlo o prožitek dané situace. Znalec dále, zejména v písemně zpracovaném znaleckém posudku uzavřel, že obžalovaný se skutků dopustil za stavu, kdy netrpěl žádnou duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, jednání obžalovaného mohlo být afektogenně podmíněné, spjata s vystupňovanými negativními emocemi jako je zlost, vztek a frustrace tak, jak bylo uvedeno. Obžalovaný není závislý na alkoholu či jiných návykových látkách. Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti znalec hodnotil jako zachovalé v plné míře. Pobyt obžalovaného na svobodě není podle závěrů znalce pro společnost nebezpečný a znalec proto nenavrhl žádné léčebné opatření, které by mělo být obžalovanému uloženo.
33. Nejenže soud závěry znalce psychiatra a výpověď znalce MUDr. Petra Navrátila hodnotil jako závěry potvrzující věrohodnost výpovědi poškozené tak, jak je uvedeno shora, ale dále soud hodnotil závěry psychiatrického znaleckého posudku a výpověď znalce tak, že obžalovaný se skutků popsaných pod bodem 1 a 2 výroku rozsudku dopustil jako plně trestně odpovědný.
34. V neposlední řadě potvrzují věrohodnost výpovědi poškozené i SMS zprávy, které byly získány od poškozené v průběhu přípravného řízení a to SMS zprávy mezi poškozenou a obžalovaným a mezi poškozenou a jeho matkou. Z obsahu řady SMS zpráv je zřejmé, že

poškozená řešila problémy ohledně soužití s obžalovaným, ale nejen s ním, ale i s jeho matkou. Ze SMS zpráv vyplývá věrohodnost výpovědi poškozené, pokud se týká postoje matky obžalovaného k chování obžalovaného, které poškozená popisovala a jde o chování obžalovaného popsané pod bodem 1 výroku rozsudku. Matka obžalovaného totiž v SMS zprávě vyzývá poškozenou, aby přišla dolů, kdyby obžalovaný poškozené něco dělal. Tedy z této SMS zprávy vyplývá, že matka obžalovaného připouštěla, že její syn, obžalovaný, se vůči poškozené nevhodně chová a dokonce se vůči ní dopouští zjevně fyzického násilí, tedy „kdyby poškozené něco dělal“, zjevně kdyby se vůči ní dopouštěl nevhodného chování, pravděpodobně násilného.

35. Zejména SMS zprávy mezi matkou obžalovaného a poškozenou hodnotil soud tak, že potvrzují do určité míry značnou nevěrohodnost výpovědi matky obžalovaného, která byla vyslýchána jako svědkyně ve věci obžalovaného a to Miloslavy V [REDACTED]. Ta vypověděla, že žili v domě s obžalovaným a poškozenou, obžalovaný a poškozená obývali byt v rodinném domě nahoře a oni s manželem, otcem obžalovaného, obývali byt dole. Vedli oddělené domácnosti. Vypověděla, že ví o tom, že se obžalovaný s poškozenou hádali o peníze, obžalovaný si stěžoval, že poškozená není doma, stále někam chodí. Je pravda, že si jí poškozená stěžovala, že ji obžalovaný bije, ale tomu nevěří. Nikdy u ní poranění neviděla. Svědkyně se dále vyjadřovala k tomu, že poškozená ji údajně okrádala, vyžadovala peníze, půjčila jí 50.000 Kč, vzala jí na sebe 100.000 Kč půjčku. Poškozená měla exekuce. Poškozená se synem se hádali v jednom kuse, bylo to kvůli penězům a poškozená ho vykrádala. Měli každý své hospodaření, poškozená se synem, před Vánoci měli konflikt, že volali policii, ale pak řekla synovi, aby policii odvolal, aby neměli ostudu. Byl konflikt kvůli autu. Syn pil, ale podle ní to bylo v normě. Zranění na poškozené neviděla, pouze když upadla na schody, rozbila si pusu, rozbila si obličej. To viděla. Ale jinak je to z její strany výmysl a samá lež. Poškozená je strašně zlá ženská. Ona jí pořád říkala „Aneto, proč musíš vyvolávat hádky v noci“, ale bylo to, jako když se hází hrách na střechu.
36. Z popisu výpovědi svědkyně Miloslavy V [REDACTED] je zcela zřejmé, že učinila svou výpověď ve prospěch svého syna v rozporu se skutečností, ve snaze vylepšit postavení svého syna v rámci trestního řízení. Tomuto závěru soudu odpovídají SMS zprávy, zejména ta, která je citována shora, protože v SMS zprávě jasně matka obžalovaného byla na straně poškozené, věděla o tom, že její syn se vůči poškozené nevhodně chová a dopouští se vůči ní i násilností, dokonce chtěla poškozené pomoci, pokud by se proti ní syn něčeho dopustil, aby přišla za ní.
37. Nicméně i svědkyně Miloslava V [REDACTED] potvrdila ve svých výpovědích, že konflikty mezi obžalovaným a poškozenou byly a jak vyplývá ze SMS zprávy, dokonce i věděla o tom, že syn se vůči poškozené dopouští násilností.
38. Svědek Jaroslav V [REDACTED] starší, otec obžalovaného, vypověděl, že manželka jeho syna dělala bordel. Chodila ve tři domů a to byl kravál. Proč dělala kravál, to neví. Proč řvala, když přišla domů, to neví. Jeho manželka ji okřikovala. Nejhorší to bylo na Nový rok, to málem jeho manželku poškozená porazila. Obžalovaný pil pivo, alkohol pil normálně. Poškozená měla zranění, byla i na operaci s ramenem, spadla ze schodů, měla sádku, že by měla modřiny nebo oděrky nebo monokl, to ne, vidali se skoro každý den. Jeho syn měl jednu roztržený ret, krev z něj tekla a to tenkrát svědkovi řekl, že už nevydržel a dal jí facku. Museli ho ošetřit. On říkal, že mu to udělala vícekrát, ale svědek to viděl jednou. Rozmlouvali synovi, aby se rozvedl, to bylo první, co mu řekl, že když se rve, ať jdou od sebe.
39. Z popisu výpovědi svědka otce obžalovaného je rovněž zřejmé, že vypovídal tak, aby zlepšil postavení svého syna v rámci trestního řízení. Nicméně i tento svědek i za této

situace potvrzoval konfliktní situaci mezi obžalovaným a poškozenou v rozhodné době a na rozhodném místě, avšak svaloval „vinu“ za konfliktní situace v rodině svého syna na poškozenou a bránil svého syna přesto, že jak uváděl, syn se mu jednou svěřil, pokud sám měl poraněný ret, že už to nevydržel a dal poškozené facku. Tedy i tento svědek potvrzoval fyzické násilí obžalovaného vůči poškozené.

40. Stejně tak hodnotil soud výpověď svědkyně Miloslavy S. [REDAKCE], sestry obžalovaného. Vypověděla, že když se vrátili obžalovaný s poškozenou ze společné dovolené ze zahraničí, docházelo mezi nimi k hádkám. Vypozorovala, že někdy byly hádky o peníze. Nelíbilo se jí, jak poškozená s obžalovaným jednala. Poškozená chodila ke svědkyni na kafe každý den a třeba řekla „ten blbec mi zase našťoval“ nebo řekla, že do ní strčil, jindy zase, že jí dal facku a potom se dozvěděla, že vlastně hádku vyvolala poškozená. To se dozvěděla od maminky, která si stěžovala, že se zase hádali a křičeli na sebe. Když jí poškozená říkala, že ji obžalovaný uhodil, tak to nijak těžce nenesla, prostě to konstatovala. Ona, svědkyně, měla poškozenou moc ráda, hodně jí věřila, ale poškozená ji zklamala. Zjišťovala, že jí říkala jen svoji verzi a ne druhou stránku věci. V rodině se dohadovali o peníze.
41. Svědkyně Miloslava S. [REDAKCE] tedy potvrdila přesto, že stranila obžalovanému jako svému bratrovi, že jí poškozená líčila, že obžalovaný se vůči ní dopouští fyzického násilí, i když nakonec svědkyně stojící na straně svého bratra pak ve své výpovědi dodala, že nejprve poškozené věřila, ale pak od svých příbuzných, zejména matky zjistila, že to měla být poškozená, která konflikty začínala.
42. V neposlední řadě s ohledem na závěry obsažené v usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2019 spisové značky 10To 125/2019 musí soud ještě zkonstatovat, že zejména závěry znalce psychiatra MUDr. Petra Navrátila jsou v souladu s tím, co je uvedeno v označeném usnesení krajského soudu a to se skutečností, že krajský soud zkonstatoval, že pokud se soud bude zabývat otázkou předchozího odsouzení obžalovaného na základě rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 5. 3. 2013 spisové značky 1T 126/2012 na základě kterého byl obžalovaný Jaroslav V. [REDAKCE] odsouzen pro spáchání přečinů ublížení na zdraví a výtržnictví podle § 146 odst. 1 a § 358 odst. 1 trestního zákoníku pro skutek spočívající v tom, že dne 13. 7. 2012, kolem 23. 40 hod. na zahrádce restaurace [REDAKCE] v Kamenných Žehrovicích, kde se konala svatba, chytil pod krkem a poté napadl úderý pěstí do obličeje M. P. [REDAKCE], osobu tělesně slabší konstituce s výškou postavy o cca 40 cm menší než on, osobu navíc tělesně postiženou, se zjevnými následky po operaci páteře, které způsobil podvrtnutí krční páteře, podkožní krevním výronu u levého oka, povrchní oděrky zad v oblasti hrudní páteře, pro něž byl poškozený omezen v obvyklém způsobu života po dobu nejméně 4 týdnů, je nutné zkonstatovat, že obžalovaný již dříve projevoval sklony k deliktnímu jednání ve smyslu trestního práva spočívajícímu ve fyzickém napadení jiné osoby bez ohledu na to, že pro něj zjevně nepředstavovalo stejně jako nemocná manželka žádné reálné nebezpečí. To potvrzuje závěry psychiatra o možném afektogenním jednání (afektogenní přecitlivělosti obžalovaného po vystupňování negativních emocí), zlost, vztek, frustrace, pro něž jsou obvyklé tzv. „zkratkové mechanismy“, které mohl obžalovaný v obou případech projevit.
43. Po zhodnocení všech shora popsanych skutečností dospěl soud k závěru, že z nich zcela jasně vyplývá závěr, že obžalovaný měl účast na obou částech skutkového děje a ta mu byla zcela jednoznačně a nepochybně prokázána. Tento závěr vyplývá zejména z věrohodných výpovědí poškozené, které soud považoval za věrohodné ze všech shora popsanych skutečností a vyplývá z nich to, že pokud se obžalovaný dopustil jednání popsaneho pod bodem 1 výroku rozsudku, tímto jednáním jednak týral osobu blízkou žijící ve společném obydlí a takový čin páchal delší dobu. Dále jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a uvedený čin spáchal souloží.

44. Krajský soud v Praze ve svém zrušujícím usnesení ze dne 26. 11. 2019 spisové značky 10To 316/2019 uložil soudu prvního stupně, aby se znovu zabýval otázkou doby páčání skutku obžalovaného a to doby skutku, který je popsán pod bodem 1 výroku rozsudku.
45. Soud prvního stupně se na základě pokynů obsažených v prvním zrušujícím rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2019 spisové značky 10To 125/2019 dobou skutku již jednou zabýval a podle výpovědi poškozené stanovil dobu skutkového děje popsaného pod bodem 1 výroku rozsudku tak, že obžalovaný se tohoto skutku měl dopouštět na rozdíl od obžaloby, která tvrdila, že to bylo od července roku 2012 do 7. 5. 2017 tak, že obžalovaný se skutkového děje dopouštěl tak, že v době od července roku 2012 do 7. 5. 2012, v letech 2014 – 2015 s větší intenzitou.
46. S tímto časovým vymezením skutku obžalovaného opětovně Krajský soud v Praze tak, jak je uvedeno shora ve svém usnesení ze dne 26. 11. 2019 vyslovil nesouhlas a uložil soudu prvního stupně, aby se uvedenou otázkou znovu zabýval.
47. Soud prvního stupně tak učinil a na základě výpovědi poškozené, zejména na základě upřesňující výpovědi, kterou poškozená učinila 28. 1. 2020 u hlavního líčení, stanovil dobu skutkového děje tak, že obžalovaný páchal skutek v době od července roku 2012 nejméně do roku 2014, kdy zejména slovně a nejméně od roku 2014 do 7. 5. 2017 pak i fyzicky v obci Kamenné Žehrovice, okres Kladno se obžalovaný dopustil skutku popsaného pod bodem 1 výroku rozsudku.
48. To proto, že poškozená tuto dobu skutku v podstatě tak, jak bylo shora uvedeno, upřesnila ve své výpovědi u hlavního líčení 28. 1. 2020, když vypověděla, že ze začátku od obžalovaného šlo o slovní napadání, začalo to poté, co se vzali, co jim přišel oddací list, který jim přišel v červenci 2012. Od té doby to byly nejprve vulgární výrazy a v roce 2014, jak vypovídala, to byly i fyzické útoky. Obžalovaný jí od roku 2012 nadával, že je kurva, čubka, že do práce nechodí, že určitě s někým něco má, že tam vystřídala všechny muže apod. Poškozená dále uvedla, že slovní útoky se vystupňovaly k útokům fyzickým a to bylo v roce 2014. Pak tak, jak je popsáno shora, vypověděla o násilnostech fyzických, kterých se vůči ní kromě slovních vulgárních útoků obžalovaný dopouštěl tak, jak je konstatováno shora až do 7. 5. 2017.
49. Jednáním popsaným v bodě 1 výroku rozsudku obžalovaný po dobu několika let týral svoji manželku poškozenou Anetu V [REDAKCE] K [REDAKCE], s níž žil ve společné domácnosti, zacházel s poškozenou ponižujícím a hrubým způsobem, slovně a fyzicky ji napadal, vyvolával u poškozené setrvalý stav negativních pocitů, vnitřní nepohody a obav z dalšího psychického a fyzického napadání. Jednání obžalovaného poškozená vnímala jako těžké příkoří. Obžalovaný dále jednáním popsaným v bodě 1 pak donutil poškozenou k souloži přes slovní i fyzické odmítání soulože ze strany poškozené, její zdravotní stav, když k souloži s poškozenou došlo až po překonání odporu poškozené v důsledku fyzické převahy obžalovaného.
50. Je tedy nepochybné, že jednáním popsaným v bodě 1 výroku rozsudku obžalovaný naplnil všechny znaky skutkových podstat zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 a odst. 2 písm. d) trestního zákoníku a zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 a odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.
51. Je také nepochybné a vyplývá to z provedeného dokazování, že obžalovaný vyhrožoval poškozené zabitím včetně zabití jejich rodinných příslušníků, dokonce i vnučky takovým způsobem, že to u poškozené mohlo vzbudit důvodnou obavu, že by obžalovaný mohl tyto své výhrůžky uskutečnit. Poškozená se výhrůžek obžalovaného skutečně obávala, sdělila je i svým synům v tom smyslu, aby se měli před jednáním obžalovaného na pozor. Je tedy nepochybné, že obžalovaný jednáním popsaným v bodě 2 výroku

rozsudku jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu a obžalovaný tak svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku.

52. Společenská škodlivost jednání obžalovaného spočívá v porušení zájmu společnosti na ochraně života, zdraví, svobodného rozhodování a řádného soužití rodinných příslušníků, přičemž stupeň společenské škodlivosti jednání obžalovaného je zvyšován dobou, po kterou obžalovaný udržoval protiprávní stav, což bylo několik roků.
53. K poslední uvedené přítěžující okolnosti přihlížel soud jako k přítěžující okolnosti na straně obžalovaného. Jako polehčující okolnosti na straně obžalovaného hodnotil soud skutečnosti, že na obžalovaného lze hledět, jakoby nebyl soudně trestán, v místě bydliště nebyl postihován pro spáchání přestupku. Svým jednáním, zejména z hlediska fyzického zdraví poškozené Anety V. K. nezpůsobil obžalovaný této poškozené těžší následek. Na základě popsaných polehčujících okolností dospěl soud k závěru, že účelu trestu u obžalovaného bude tentokrát dobře dosaženo i uložením trestu na svobodu, uložením podmíněného trestu odnětí svobody blízko dolní hranice zákonné trestní sazby. S ohledem na okolnost přítěžující pak soud výkon trestu obžalovanému odložil na poněkud delší zkušební dobu, aby obžalovaný vzorným chováním v delší zkušební době mohl prokázat, že si dobrodiní trestu na svobodě i přesto, že spáchal trestnou činnost značné společenské škodlivosti a páchal ji dlouhou dobu, zasloužil.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v

kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno 28. ledna 2020

JUDr. Jiřina Říhová v.r.
předsedkyně senátu